

Van klein geluk en grote daden

Het RMK is als vriendenclub begonnen en steeds een vriendenclub of familievereniging gebleven. Zonder anderen tekort te doen, halen we er één

Louis Jussen

familie uit. Want als dan een familie echt Champions League gespeeld heeft, dan is dat toch wel de familie Jussen.

Louis Jussen, medeoprichter, was maar liefst 55 jaar lid en is evenals zoon Johan jarenlang secretaris van het RMK geweest. En Sjef Embrechts, stapeldol op dochter Lenie, mocht

enkel met haar trouwen als hij lid werd van het RMK. Resultaat ... een prachtig huwelijk en een zangerscarrière van maar liefst 58 jaren!

Als we over dat familiegevoel even een praatje willen maken met Lenie Embrechts-Jussen, worden we meteen geboeid door een enthousiaste

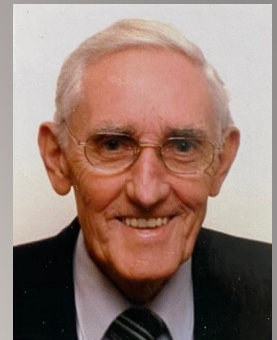

Sjef Embrechts en Lenie Embrechts-Jussen

en plezierige vertelster. Het familiegevoel, de geestdrift, zeg maar het RMK-bloed hoor je als het ware door de aderen stromen.

Al pratend komen herinneringen boven water, zo mooi en puur, dat ze met recht een plaats in deze reeks krijgen.

De perikelen van het familiekoor werden, zoals alle familie zaken, vaak aan de keukentafel vol paperassen en papieren besproken. Om geld te besparen fungeerden Johan en Lenie als RMK-postbodes en voor het Caeciliafeest werd zelfgemaakte erwtensoep meegenomen. Ieder lid moest wel zijn eigen bord en lepel meenemen, ook dat scheelde weer in de kosten. Een tombola moest het feest betaalbaar houden, maar ook daarvoor leverden de leden allemaal een bijdrage door zelf prijsjes beschikbaar te stellen. Op het schoolplein werd een rommelmarkt georganiseerd om geld te genereren. Kasten, wasmachines, Heugategels, van alles was te koop. fl. 2,50 voor een vloerkleedje en drie voor een tientje. Een oude piano bracht fl. 750,- op maar het afleveren twee hoog in een flat was een hele klus.

Johan Jussen

Het lijkt misschien een beetje een simplistisch verhaal, maar het tekent een tijdsbeeld waarin met een cent en een stuiver veel geregeld moest worden.

Parapluhangen tijdens de rommelmarkt

Iedereen was even arm en in die omstandigheden moesten verenigingen zien te overleven.

De echte familieverenigingen lukte dat door leden die samen voor hun cluppie door het vuur gingen, en ja

... alleen zó kun je honderd jaar worden!!!